

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010703
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122010703.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD. a JUDr. Štefana Juhása v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. októbra 2023, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/37/2022 zo dňa 07.12.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného A. B. a okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/37/2022 zo dňa 07.12.2022 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 10. 12. 2020 v čase približne okolo 14.45 hod. pred rodinným domom na adrese C. XXX, D. E. E. najprv slovami vulgárne vynadal a následne fyzicky napadol svoju bývalú svokru F. G., nar. XX. XX. XXXX tak, že svojou pravou rukou zovretou v päť udrel do jej pravej ruky v oblasti dolného predlaktia a následne ju udrel otvorenou dlaňou do oblasti tváre, čím jej spôsobil zlomeninu dolného konca vretennej kosti vpravo bez posunu úlomkov, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia v trvaní 26 dní.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) a § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 56 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný peňažný trest vo výške 500,- Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiaca.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35937874, škodu vo výške 70,02 Eur.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný A. B.. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný v napadnutom rozsudku namietal, že tento sa nezakladá na pravde, že nespôsobil zranenie F. G., že ho stále krivo obviňuje z toho, čo jej spôsobil manžel A. G., a to baseballkou. V tejto súvislosti namietal postup vyšetrovateľa, ktorý hodnotil ako neadekvátny, preto voči nemu podal sťažnosť, ktorá však bola zamietnutá, jeho konania sa zakladali na klamstvách, konšpiráciách, v ktorých ho podporoval pán riaditeľ a zároveň to mohla dosvedčiť jeho priateľka H. F., ktorej výpoveď nechcel akceptovať.

Obžalovaný ďalej nerozumie tomu, ako je možné vydať rozsudok o vine na základe jednej lekárskej správy, keď znalec MUDr. Martin Holas nevedel potvrdiť, ani vyvrátiť, či to bolo spôsobené rukou alebo baseballkou. Ďalej obžalovaný poukázal na to, že začiatok celej tejto udalosti bol v tom, že G. mu bránila v kontakte s jeho synom, ktorá prvá začala s útokom, a to nadávkami a prvá mu vypálila do tváre, bola to ona, pričom on reflexne úder opätovoľ. Súčasne obžalovaný hodnotil dôkaznú situáciu a priebeh skutku s poukazom na to, že je hanba tejto spoločnosti odsúdiť a obviňovať človeka, ktorý sa zaujíma o svojho syna, ktorému bolo bránené zo strany F. G., nadávať, napľuť a potom to zvaliť na nevinného človeka, teda „mňa“, aby zakryla trestnú činnosť svojho manžela, ktorý útočil vedome a cielene s útočnou zbraňou „baseballkou“ so slovami „tu ťa zabijem“. V tejto súvislosti poukázal na to, že dva roky ho pán I. a prokurátorka J. likvidovali, vôbec neakceptovali jeho a priateľkine výpovede. V súvislosti s hodnotením dôkazov a riešení celej tejto veci obžalovaný požiadaval, aby všetci kompetentní si poriadne prečítali výpovede všetkých svedkov, poškodenej aj jeho, ako obvineného, a sami zistili, že sa ich obvinenie nezakladá na pravde, že ani jedna výpoveď z ich strany sa nezohoduje s tou predtým, nakoľko boli viackrát vypovedať, na čo aj poukazoval, ale nikto mu nevenoval pozornosť. Ďalej hodnotil správanie prokurátorky, ktorá sa nedostavila na súdne pojednávanie, ale poslala za seba kolegyňu. V tejto súvislosti dňa 13.02.2023 podal sťažnosť na okresnej prokuratúre na pani J., ktorá mu pri telefonickom rozhovore povedala, že sa s ním nemá o čom rozprávať a zložila mu telefón, čo považuje za neadekvátne správanie. Čo sa týka výpovede C. E., tú považuje za čisto zmanipulovanú, to čo bolo prehrané na súdnom pojednávaní, nemalo hlavu ani päť. Skutok, ktorý sa mu klade za vinu, nespáchal a zároveň si je vedomý svojej nevinu.

Odvolanie proti napadnutému rozsudku po jeho vyhlásení podala aj okresná prokurátorka, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že prokurátorka sa nestotožňuje so záverom uvedeným v napadnutom rozsudku, týkajúceho sa uloženého peňažného trestu, pretože v danom prípade bolo namieste ukladať podmienený trest odňatia slobody. V tomto smere obžalovaný spáchanie skutku poprel.

Z vykonaného dokazovania, najmä výsluchov poškodenej, svedkov vyplynulo, že v danom prípade išlo o násilný a agresívny čin a podľa názoru prokurátorky nie je ničím odôvodnené, aby bol páchatelovi prečinu násilného charakteru uložený iba peňažný trest. Prečiny násilného charakteru patria medzi trestné činy proti životu a zdraviu a je nimi chránený ľudský život a zdravie. O dôležitosti ochrany svedčí aj tá skutočnosť, že tieto trestné činy sú zaradené hneď v prvej hlave osobitnej časti Trestného zákona. Zároveň prokurátorka poukázala na tú skutočnosť, že v danom prípade išlo o osobu vyššieho veku, ženu a starú matku syna obvineného, pričom skutok sa odohral pred očami maloletého syna.

Podľa prokurátorky nie sú splnené podmienky pre uloženie peňažného trestu, keďže takýto mierny trest nepostačuje na nápravu páchatela a v konečnom dôsledku ani na ochranu spoločnosti, preto navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodnúť sám v zmysle § 322 ods. 3 Tr. zák. a obžalovanému uložiť podmienený trest odňatia slobody.

Prokurátor krajskej prokuratúry a verejnóm zasadnutí sa pridrižoval písomných dôvodov ich odvolania, z toho dôvodu navrhol zrušiť v napadnutom rozsudku výrok o treste a uložiť obžalovanému podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby za súčasného uloženia primeranej skúšobnej doby. Vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného, toto navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Splnomocnený zástupca poškodenej sa k veci nevyjadril, ponechal rozhodnutie na súd.

Obžalovaný na verejnóm zasadnutí uviedol, že sa stále cíti byť nevinný, celé je to vykonštruované a ako rozhodnete, tak bude.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného a okresného prokurátora nie sú dôvodné.

Odvolačím súdom po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy tak, aby vykonané dôkazy umožnili súdu spravodlivo rozhodnúť v súlade s ust.

§ 2 ods. 10 Tr. por. a vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladá so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené, alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akým spôsobom sa súd vysporiadal s jednotlivými dôkazmi na hlavnom pojednávaní, najmä s výpoveďou poškodenej F. G., svedkov A. G., K. F., H. F. a mal. C. E., ktorej výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná. Z tejto výpovede vyplynulo, že potom, ako došlo k zraneniu ruky, tak sa obžalovaný s poškodenou prestali hádať, pričom ona si držala ruku. Táto výpoveď svedkyne sa zhodovala aj s tvrdením poškodenej F. G. z hlavného pojednávania, ktorá uviedla, že obžalovaný ju v emóciách udrel päťou jedenkrát. S istotou však uviedla, že ju manžel neudrel. Z výpovede svedka K. F. vyplynulo, že obžalovaný napadol poškodenú tesne pred tým, ako k nim prišiel a poškodená mala opuchnutú ruku. V tomto smere hodnotenie dôkazov okresný súd podrobne uviedol na str. č. 7-11 odôvodnenia rozsudku, s ktorým hodnotením dôkazov sa aj odvolací súd stotožnil a aby sa neopakoval, v podrobnostiach naň poukazuje. Na základe takto zisteného skutkového stavu potom prvostupňový súd správne konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože inému úmyselne ublížil na zdraví a taký čin spáchal na chránenej osobe, dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného.

Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu, keď obžalovanému za jeho konanie uložil úhrnný peňažný trest vo výške 500,- Eur s uložením náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 1 mesiaca v prípade, ak by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený. Aj v tomto prípade prvostupňový súd výrok o uloženom treste riadne odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd plne stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje na str. 11 napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného, ktoré súviseli so správaním prokurátorky J. a postupom vyšetrovateľa, tieto majú v kompetencii riešiť orgány činné v trestnom konaní. Odvolací súd sa nestotožnil ani s hodnotením dôkazov obžalovaným, ktoré nezodpovedalo stavu veci.

V konečnom dôsledku sa odvolací súd nemohol stotožniť ani s námietkami prokurátorky týkajúcich sa hodnotenia skutkového stavu. Z výpovede poškodenej F. G. vyplynulo, že obžalovaný ju pod vplyvom emócií udrel len raz, pričom jej spôsobil zranenie uvedené v skutkovej vete rozsudku s dobou liečby 26 dní. Rozhodne krajský súd nemôže hodnotiť jeden úder obžalovaného, ktorým udrel pri hádke o dieťa poškodenú a už vôbec nie dramaticky hodnotiť, ako to urobila prokurátorka, „že ide o násilný a agresívny čin“.... Išlo o hádku medzi príbuznými (otcom dieťaťa a starou mamou dieťaťa, ktorá bránila obžalovanému v styku s jeho synom). Pre úplnosť je potrebné dodať, že okresná prokurátorka namiesto zdôrazňovania, kde sú zaradené „prečiny násilného charakteru“ v Trestnom zákone, mohla dať podnet úradu práce sociálnych vecí a rodiny, aby preverili príčiny takéhoto konfliktu o maloleté dieťa, aby sa maloletý nemusel v budúcnosti zúčastniť takýchto hádok. Takéto prešetrenie pomerov v rodine by mohlo prispieť k prevencii proti podobným situáciám v budúcnosti.

Z uvedeného dôvodu námietky obžalovaného a okresného prokurátora odvolací súd vyhodnotil ako irelevantné, a preto k nim neprihliadal.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne ak zistí, že nie je dôvodné.

Za týchto okolností, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku odvolania obžalovaného a okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.